

VZPOMĀNKY NA VĀNOCE I.

StĀda, 02 prosinec 2009

Napsala jsem nĀkolika kudlanĀm pappenheimskĀm, aby si vzpomnĀli na svĀ VĀnoce. SvĀ dĀtskĀ, pĀipadnĀ z dĀtstvĀ s dĀtĀ... Co se komu povede vylovit ze vzpomĀnek na tĀch nĀkolik vypjatĀch svĀtkovĀch dnĀ. PĀr velmi hezkĀch textĀ jsem uĀ dostala a všechny ostatnĀ vybĀzĀm, aby je nĀsledovali... Je podivuhodnĀ, kolik neuvĀĀitelnĀch pĀhohod se stane bĀhem vĀnoĀnĀch dnĀ...

Z vĀnoĀnĀch dob u nĀs doma si pamatuji vĀdy nervoznĀ mamku, jak peĀe cukrovĀ, dost Āasto u toho nadĀvĀ, Āe je lepivĀ, sem tam spĀlĀ plech cukrovĀ a flĀkne s tĀm spĀlenĀm cukrovĀm do koše a breĀĀ, Āe se pĀjde utopit. KdyĀ bylo cukrovĀ napeĀeno, tak ho pĀmed nĀmi schovĀvĀ, abychom ho nesnĀdli ještĀ pĀmed vĀnocemi a kdyĀ zjistĀ, Ā ho krademe, tak nadĀvĀ. Ale cukrovĀ nejlĀp chutnĀ pĀmed vĀnocemi. O vĀnocĀch, kdyĀ ho dĀ na stĀl, uĀ o nĀj nebyl takovĀ zĀjem a to nĀs pak poĀmĀd nutila, abychom ho jedli, aby se nevyhodilo. PĀmed vĀnocemi se doma vĀdy dĀlal generĀlnĀ uĀklid, pamatuji si Āe jsem musela leštĀ nĀbytek chemicky pĀchnoucĀ leštĀnkou, myly jsme okna, futra a dveĀe a mĀti bĀdovala, Āe to do vĀnoc nestihne. V dobĀ, kdy jsem byla uĀ v pubertĀ, vymyslel mĀj otec kvĀli kterĀ jsem nesnĀela štĀdrĀ den. ĀĀ nikdy nechodil do kostela ani se nijak nĀboĀensky neprojevoval, jĀ jsem musela chodit do nĀboĀenstvĀ a on zaĀal na štĀdrĀ den vyĀadovat, abych pĀmed veĀeĀ. OtĀe nĀš... JĀ se cĀtila strašnĀ trapnĀ a jak se blĀila veĀeĀ, bylo mi ĀĀm dĀl hĀĀ. KdyĀ mi b poslala mamka na štĀdrĀ veĀer otce na zahradu pro nĀco, co potĀebovala na vaĀenĀ veĀeĀ. UĀ ale nevĀr otec tam potkal jinĀho zahrĀdkĀĀ a skonĀil s nĀm v nšem sklepĀ od chaty a popĀjeli rybĀzĀk. ZapomnĀli se tam... BlĀila se 17. hodina, kdy se mĀla podĀvat štĀdroveĀernĀ veĀeĀ. Otec nikde. Venku tma a snĀh a mrzlo. Matka poslala mou mladšĀ sestru, aby pro nĀho šla na zahradu (asi 4 km pĀšky) k lesu. No, nezĀvidĀla jsem jĀ to. KdyĀ otce dovedla, našĀ se strašnĀ pohĀdali. Dokonce se zapomnĀlo i na šaškĀrnu s modlitbou pĀmed veĀeĀ. MĀvali jsme vĀdy smrk, asi 1,5 metrĀ vysokĀ a na nĀm byly baĀe ještĀ po mamce, nĀ kterĀ byly i novĀ. Byl to pĀknĀ stromeĀek... DĀrky z doby, kdy jsem vĀĀila na JeĀĀš nepamatuji. A kdyĀ jsem na nĀj vĀĀit pĀestala, tak jsem dostĀvala takovĀ dĀrky, Āe jsem vĀtšinou radost hrĀ. Ale nejvĀc mĀ vĀdy potĀšily knihy. Nikdy nezapomenu na to, kdyĀ mi mladšĀ sestra naloĀila bramboru. UdĀlala to ze srandy, dala mi pak i jinĀ dĀrek, ale mnĀ to mrzelo. DalšĀ vzpomĀnku na vĀnoce mĀm z doby, kdy mi bylo sotva 6 let. ĀEernobilĀ televiznĀ vysĀlĀnĀ, v TV mĀla bĀt pohĀdka o hlemĀdĀch. Kdo si pamatuje, tak dĀĀiv byly role šĀĀrku a otĀĀely se v takovĀch drĀĀcĀch. JĀ jsem si chtĀla stĀhnout roletu, protoĀe mi svĀtilo do oĀĀ slunce. Jen roleta spadla. To se obĀas stĀvalo; ale otec mi vynadal a zakĀzal mi dĀvat se na pohĀdky. Ale ano, poĀkejte - teĀ jsem si vzpomnĀla. NejvĀtšĀ radost mi udĀlal dĀrek od babiĀky. UšĀ mi ĀernĀ flanelovĀ Āupan s velkĀmi Ālut. Bylo mi asi tak 10 let. Byla jsem nadšenĀ. JeštĀ u babiĀky jsem si ho oblĀkla pĀmed obleĀenĀ a celĀ odpoledne, co jsme tam byli na vĀnoĀnĀ nĀvštĀvĀ, jsem ho ze sebe nesundala, i kdyĀ mi v nĀm bylo strašnĀ vedro a potila jsem se jak v saunĀ, protoĀe jsem sedĀla pĀĀmo u kamen a babiĀka poĀmĀdnĀ topila. vidĀš, Danielo, jak jsem se tak nad svĀmi vĀnocemi z dĀtstvĀ zavzpomĀnĀla, tak Āasnu, Āe nebyly nic moc. DoteĀ jsem si pĀipadala tak, Āe jsem byla celkem šĀstnĀ dĀtĀ, ale nĀjak si nevzpomĀnĀm na ĀĀdnĀ šĀstnĀ vĀnoĀnĀ zĀĀitek... Evelyn